

KANUN

**TURİZMİ TEŞVİK KANUNUNDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASI
HAKKINDA KANUN****Kanun No. 7175****Kabul Tarihi: 23/5/2019**

MADDE 1 – 12/3/1982 tarihli ve 2634 sayılı Turizmi Teşvik Kanununun 3 üncü maddesinin birinci fıkrasının (1) bendinde yer alan “üç Bakanlık kontrolörünün” ibaresi “iki Bakanlık kontrolörünün” şeklinde değiştirilmiş ve fıkraya (1) bendinden sonra gelmek üzere aşağıdaki bent eklenmiştir.

“m) Personel lojmanı alanı: Bakanlık tarafından turizm tesisi yapılmak amacıyla yatırımcılara tahsis edilen taşınmazların üzerinde yer alan turizm tesislerinde çalışan personelin sadece konaklama ihtiyaçlarının giderilmesi ve yaşam kalitelerinin artırılması amacıyla; yardımcı hizmet ünitelerinin gerçekleştirilmesi için tahsis edilen, turizm tesisi için tahsis edilen alanın dışında kalan ve bu alana bitişik olmayan, denize cephesi bulunmayan ve imar planlarında bu amaçla ayrılan turizm tesis hizmet alanlarını,”

MADDE 2 – 2634 sayılı Kanunun 8 inci maddesinin (A) fıkrasında yer alan “Kültür ve turizm koruma ve gelişim bölgelerinde ve turizm merkezlerinde Bakanlığın talebi üzerine, imar planları yapılmış ve turizme ayrılmış yerlerdeki taşınmaz mallardan;” ibaresi “Kültür ve turizm koruma ve gelişim bölgeleri ve turizm merkezlerinde bulunan, Bakanlık tarafından turizm amaçlı değerlendirilmesinde yarar görülen ve ilgili Bakanlığa bildirilen taşınmazlardan;” şeklinde, fıkranın (1) numaralı bendinin birinci ve ikinci cümleleri aşağıdaki şekilde, aynı bentte yer alan “yerler talep tarihinden başlayarak en geç bir ay içerisinde Çevre ve Orman Bakanlığınca, Bakanlığa tahsis edilir.” ibaresi “yerler de Tarım ve Orman Bakanlığınca, bu fıkra da belirtilen usulle Bakanlığa tahsis edilir.” şeklinde değiştirilmiş ve maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Kamu hizmetlerinde kullanılanlar ile üzerinde irtifak hakkı tesis edilenler hariç, Hazinesinin özel mülkiyetinde bulunan taşınmazlardan Çevre ve Şehircilik Bakanlığınca uygun görülenler iki ay içerisinde tahsis edilir, bu süre içinde tahsisin yapılmaması veya olumsuz görüş bildirilmemesi halinde tahsis yapılmış sayılır. Tapuya tescili mümkün olan Devletin hüküm ve tasarrufu altındaki tescil harici yerler ile kapanan yollar ve yol fazlaları ise talep tarihinden başlayarak en geç bir ay içinde Hazine adına tescil edilir ve tescili müteakip Bakanlığa aynı usulle tahsis yapılır.”

“M. Personel lojman alanları; tahsise ilişkin diğer hususların sağlanması şartı ile Bakanlık tarafından aynı bölgede adına kamu taşınmazı tahsis edilen yatırımcılara, ana tahsisin süresiyle eş zamanlı olacak şekilde ilanlı olarak sosyal ve teknik alt yapı hizmetlerine katılım payı alınması şartıyla tahsis edilebilir. Tahsis edilen bu alanlar, amacı dışında kullanılamaz ve ana tahsisten ayrı olarak devredilemez, üzerinde inşa edilen bina ve tesislerin asli unsuru üçüncü kişilere kiralanamaz veya işletme hakkı devredilemez. Bu koşullara uyulmaması halinde, bu alanların tahsisleri iptal edilir. Bu alanlar üzerinde bağımsız ve sürekli nitelikte olmayan irtifak hakkı tesis edilir. Daha önce adına personel lojman alanı tahsisi yapılanlara aynı ana tahsise bağlı olarak yeniden tahsis yapılmaz.”

MADDE 3 – 2634 sayılı Kanunun 9 uncu maddesinin birinci fıkrasının (a) bendine “kanalizasyon,” ibaresinden sonra gelmek üzere “atık su arıtma tesisi, katı atık bertaraf tesisi,” ibaresi, fıkraya aynı bentten sonra gelmek üzere aşağıdaki bent eklenmiş ve mevcut (b) bendi buna göre teselsül ettirilmiştir.

“b) Kültür ve turizm koruma ve gelişim bölgeleri ile turizm merkezleri sınırları içinde ve bu bölge ve merkezlere hizmet verecek alanlarda, turizmin gelişmesi amacıyla yol, su, kanalizasyon, atık su arıtma tesisi, katı atık bertaraf tesisi gibi altyapı yatırımları Bakanlıkça da yapılabilir, yaptırılabilir, bu amaçla ödenek aktarılabilir, (a) bendi kapsamında ilgili kamu kurum ve kuruluşlarınca yapılanlar devralınabilir, bu tesisler Bakanlıkça işletilebilir ve işlettirilebilir.”

MADDE 4 – 12/3/1982 tarihli ve 2634 sayılı Turizmi Teşvik Kanununun 27 nci maddesinin üçüncü fıkrası yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 5 – 2634 sayılı Kanunun 29 uncu maddesinin ikinci ve üçüncü fıkralarında yer alan “Türk ve yabancı bayraklı” ibareleri “Türk bayraklı” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 6 – 2634 sayılı Kanunun 31 inci maddesinin birinci fıkrasının (a) bendinde yer alan “belgeli yatırım ve işletmelere” ibaresi “belgeli yatırım, işletme ve deniz turizmi araçlarının belge sahiplerine” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 7 – 2634 sayılı Kanunun 32 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 32 – Belge sahibine, aşağıda belirtilen durumlarda Bakanlıkça uyarma cezası verilir:

a) Turizm yatırım ve işletmelerinin idare ve işletmelerinde kusur, aksaklık ve eksikliklerin tespiti.

b) Tesisin isim değişikliğine ilişkin başvuruda bulunulmaması.

c) Tesis tür ve sınıfının yazı, reklam, afiş, broşür ve benzeri araçlarla tüketiciye yanıltıcı şekilde tanıtılması.

Birinci fıkranın (a) veya (b) bentlerinde belirtilen durumlarda, uyarma cezasıyla birlikte eksikliğin niteliği ve tesisin bulunduğu bölge dikkate alınarak eksikliğin giderilmesi için altı ayı geçmemek üzere süre verilir.

Bu Kanuna göre verilecek uyarma cezaları kesindir.”

MADDE 8 – 2634 sayılı Kanununun 33 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 33 – Belge sahibine, aşağıda belirtilen durumlarda ve miktarlarda idari para cezası uygulanır:

a) 32 nci maddenin birinci fıkrasının (a) veya (b) bentlerine göre verilen uyarma cezası ve eksikliğin giderilmesi için verilen süreye rağmen, bu süre içinde kusur, aksaklık veya eksikliklerin giderilmediğinin tespiti veya verilen uyarma cezasının tebliği tarihinden itibaren bir yıl içinde aynı bentlere göre yeni uyarma cezasını gerektiren kusur, aksaklık veya eksikliklerin tespiti halinde sekiz bin beş yüz Türk lirası idari para cezası.

b) 32 nci maddenin birinci fıkrasının (c) bendine göre verilen uyarma cezasına rağmen otuz gün içerisinde yanılıcı tanıtıma son verilmemesi halinde on dört bin Türk lirası idari para cezası.

c) Bakanlıkça istenilen bilgi ve belgelerin verilen süre içerisinde gönderilmemesi veya eksik gönderilmesi veya yanılıcı bilgi veya belge verilmesi hallerinde sekiz bin beş yüz Türk lirası idari para cezası.

d) Müşteriye taahhüt edilen hizmetin verilmemesi veya eksik verilmesi halinde sekiz bin beş yüz Türk lirası idari para cezası.

e) Konaklama tesislerinde, işletme tarafından taahhüt edilmesine rağmen müşterinin konaklatılmaması veya bu hizmetin yakın çevrede aynı konum, tür ve sınıfta bir işletmede verilmesinin sağlanmaması hallerinde hizmetin sağlanamadığı her bir oda için sekiz bin beş yüz Türk lirası idari para cezası.

f) Bakanlığa bilgi verilmeksizin yatırım veya işletmenin tümünün devredilmesi, kiraya veya işletmeciyeye verilmesi hallerinde sekiz bin beş yüz Türk lirası idari para cezası.

g) İşletme sahibi veya sorumlusu ya da personelin kastı veya ihmali nedeniyle müşteriye karşı suç işlendiğinin yargı kararı ile tespiti halinde sekiz bin beş yüz Türk lirası idari para cezası.

h) Deniz turizmi araçlarının belgesinde belirtilen tür ve kapasiteye aykırı olarak faaliyette bulunması halinde on bin Türk lirası idari para cezası.

ı) Turizm amaçlı sportif faaliyet iznine sahip olan işletmenin Bakanlıkça belirlenen koşullara aykırı olarak faaliyette bulunması halinde on bin Türk lirası idari para cezası.

i) Onaylı fiyat tarifelerinin üzerinde fiyat uygulanması halinde fazladan alınan ücretin yirmi katı idari para cezası.

Turizm işletmesi belgesi olmaksızın faaliyette bulunan deniz turizmi araçları işletmecileri ile izinsiz olarak turizm amaçlı sportif faaliyette bulunan turizm işletmecilerine Bakanlıkça on bin Türk lirası idari para cezası verilir.

Birinci fıkranın (i) bendi hariç, bu maddede belirtilen idari para cezaları her takvim yılı başından geçerli olmak üzere o yıl için 4/1/1961 tarihli ve 213 sayılı Vergi Usul Kanununun mükerrer 298 inci maddesi uyarınca tespit ve ilan edilen yeniden değerlendirme oranında artırılarak uygulanır. Bu suretle idari para cezasının hesabında bir Türk lirasının küsuru dikkate alınmaz.

Bu Kanun kapsamında verilen idari para cezaları, tebliğinden itibaren bir ay içinde ödenir.”

MADDE 9 – 2634 sayılı Kanununun 34 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 34 – Turizm yatırım veya işletmesi belgesi, aşağıdaki durumlarda Bakanlıkça iptal edilir:

a) Turizm belgesinde belirtilen belge sahibinin ya da işletmecinin değişmesi halinde Bakanlıkça verilen sürede uygun evrakın sunulmaması veya bu bent kapsamında belge sahibi değişikliğinin uygun görülmesine rağmen yükümlülüklerin yerine getirilmemesi.

b) Bakanlıkça verilen sürede işletme iznine esas belgenin gönderilmemesi.

c) İşletmeye açılan turizm yatırım belgeli tesise ilişkin işletme iznine esas belgenin Bakanlıkça verilen süre içerisinde gönderilmemesi veya bu tesislerde yapılan denetimde tespit edilen eksikliklerin Bakanlıkça verilen sürede giderilmemesi nedeniyle kısmi turizm işletmesi veya turizm işletmesi belgesi düzenlenememesi.

d) Tür, sınıf veya kapasite değişikliği nedeniyle tesisin turizm yatırım veya turizm işletmesi belgesinin yeniden düzenlenmesinin uygun görülmesi durumunda, belge düzenlenmesi için 33 üncü maddenin birinci fıkrasının (c) bendi hükmü uygulanmasına rağmen yükümlülüklerin yerine getirilmemesi.

e) Belgelendirilmeye esas olan ilgili kurum veya kuruluştan alınan işletme iznine esas belgenin geçerliliğini yitirmesi veya iptal edilmesi.

f) Yapılan denetim ya da sınıflandırma çalışması sonucunda niteliklerin önemli ölçüde kaybedilmiş olduğunun tespit edilmesi.

g) Kamu taşınmazı üzerinde gerçekleştirilen yatırım ve işletmelerde, taşınmazın kullanım hakkına esas iznin iptal edilmesi.

h) İşletme faaliyetine son verilmesi.

ı) Tesisin belgelendirildiği türdeki faaliyetine son verilerek belgelendirilebilecek türler dışında faaliyet gösterilmesi.

i) Belge sahibinin belge iptalini talep etmesi.

Turizm yatırım belgesinde belirtilen işletmeye açılma süresi sona ermeden süre uzatımı veya turizm işletmesi belgesi düzenlenmesine ilişkin başvuruda bulunulmaması halinde turizm yatırım belgesi iptal edilmiş sayılır.”

MADDE 10 – 2634 sayılı Kanuna aşağıdaki ek maddeler eklenmiştir.

“EK MADDE 5 – Ormanlık alanlar üzerinde bulunan ve 6831 sayılı Orman Kanununun 17 nci maddesinin üçüncü fıkrası uyarınca Orman Genel Müdürlüğü sabit kıymetlerine alınan tesislerden konaklama amaçlı kullanılması mümkün olanlar ile içerisinde her tür ve kapasitede konaklama tesisi bulunan mesire yerlerini tahsis etmeye, gelirleri Orman Genel Müdürlüğüne ait olmak üzere Bakanlık yetkilidir. Bu madde kapsamında kalan yerlerin Bakanlığa tahsisi ile Bakanlık tarafından yatırımcılara tahsis edilmesinde 8 inci madde hükümleri uygulanır.

EK MADDE 6 – Su altında korunması gerekli kültür ve tabiat varlıklarının bulunduğu bölgelerden Bakanlıkça belirlenen yerlerde turizm ve sportif amaçlı dalış yapılabilir. Askerî yasak bölgeler ve güvenlik bölgelerinde ise Millî Savunma Bakanlığının uygun görüşü alınarak turizm ve sportif amaçlı dalış yapılabilir. Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar, Millî Savunma Bakanlığının uygun görüşü alınarak Bakanlıkça yürürlüğe konulacak yönetmelikle belirlenir.”

MADDE 11 – Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 12 – Bu Kanun hükümlerini Cumhurbaşkanı yürütür.

31/5/2019